

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3T/147/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5707011154
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošak
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5707011154.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Rošaka a prísediacich Oľgy Trúchlej a Eleny Babušíkovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.12.2015 takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

V. K., rodený O., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H., N.. P. Č.. XX, adresa na doručovanie písomností H., N.. J. X/XX N. J.. Z. F.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

1/

v presne nezistenej dobe koncom roku 2005 v K., okres V. V., vylákal mal. E. Z., nar. XX.XX.XXXX, pod zámienkou, že sa chce s ním rozprávať do svojho pohostinstva, kde mu nalieval alkoholické nápoje a keď chcel maloletý z pohostinstva odísť, zamkol vchodové dvere a kľúče si zobral, pričom na jeho opakované žiadosti, aby ho pustil domov, nereagoval,

2/

v presne nezistený deň asi v polovici augusta 2006 v obci Z., okres V. V., požiadal H.. V. L., nar. XX.XX.XXXX, aby mu prišiel do obchodu pomôcť, potom ho volal do skladu a keď ho odmietol, chytil ho okolo pása a do skladu ho odniesol, pričom zamkol dvere a kľúč si zobral, v sklade mu nalieval rôzne druhy alkoholických nápojov a hoci ho viackrát žiadal, aby ho pustil, neurobil to, následne mladistvý v dôsledku opilosti zaspal a keď sa v noci zobudil, bol úplne vyzlečený,

t e d a

1/

- inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu,

2/

- inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a spáchal čin na chránenej osobe

- dieťaťi,

č í m s p á c h a l

1/

- trestný čin obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1, Tr. zák. účinného do 31.12.2005,

2/

- zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 44 Tr. zákona súd u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. u obč. V. K., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, nakoľko pokladá úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 10 (desať) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, uložený obžalovanému pre pokračovací zločin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. e/ Tr. zák., čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné, skorším rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 12T/121/2007 zo dňa 10.06.2011, právoplatným dňa 29.02.2012, za dostatočný na ochranu spoločnosti a na nápravu obžalovaného.

Naproti tomu podľa § 285 písm. a/ Tr. por. súd

o s l o b o d z u j e

obžalovaného V. K., rod. O., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H., N.. P. Č.. XX, adresa na doručovanie písomností H., N.. J. X/XX u J.. Z. F., spod bodov 1 a 3 obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Martin, sp. zn. 2Pv 907/2006 zo dňa 12.09.2007, na Okresný súd Martin doručení 12.09.2007, ktorým sa mal dopustiť trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., účinného do 31.12.2005, trestného činu sexuálneho násillia podľa § 241 a, ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005 /skutok v bode 1 obžaloby/ a zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2, písm. b/ Tr. zákona /skutok v bode 3 obžaloby/ na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenú dobu na jar 2005, prišiel za osobu mladšou ako 15 rokov E. L., nar. XX.XX.XXXX, do Z., okres V. V., a požiadal ho, aby mu pomohol vyložiť tovar z osobného motorového vozidla, následne spolu odišli do predajne potravín v obci Liešno, okres Turčianske Teplice, ktorú uzamkol, a začal maloletého obchytávať po tele, a keď sa bránil tak, že mu odstrkoval ruky, hodil ho na podlahu, priviazal mu ruky k nohám kovovej stoličky, vyzliekol ho od pásu nadol a vykonal na ňom análny styk trvávajúci cca 10 minút, potom ho pustil s tým, aby o tom nikomu nepovedal a dal mu 200,- Sk /skutok v bode 1 obžaloby/

a

v presne nezistené dni v mesiaci júl 2006 v okrese Turčianske Teplice, najmenej 3 krát zlákal osobu mladšiu ako 15 rokov H. G., nar. XX.XX.XXXX, aby sa s ním išiel povozit' na bližšie neustálenom motorovom vozidle, s ktorým na poľných cestách zastavil a začal maloletého obchytávať v rozkroku, pričom žiadal od neho orálny styk a keď ho odmietol, chytil mu hlavu a pritiahol mu ju k svojmu obnaženému pohlavnému údu, takže maloletý jeho požiadavke bol nútený vyhovieť, následne ho žiadal, aby to nikomu neodpovedal a dvakrát mu dal po 3.000,- Sk - konanie obžalovaného zanechalo u mal. H. G. trvalé psychické následky v zmysle depresívnej symptomaticky, ktorá sa u neho prejavuje zníženou iniciatívou, dysforickou náladou a zníženou sebaúctou /skutok v bode 3 obžaloby/,

lebo

nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 1, ods. 3 Tr. por. súd poškodenú J. L., nar. XX.XX.XXXX v Č., trvale bytom Z. Č.. XX, okres V. V. s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného E. G., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom L. Č.. XX, okres V. V. s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin pod sp. zn. 2 Pv 907/2006 podal dňa 12.09.2007 tunajšiemu súdu obžalobu proti obvinenému V. O., stíhanému pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2, písm. b/ Tr. zák. a iné, ktorých sa mal dopustiť štyrmi skutkami uvedenými v podanej obžalobe.

Súd na nariadenom hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov poškodených, výsluchom svedkov a znalca, ďalej prečítaním výsluchu svedkov z prípravného konania, prečítaním znaleckého posudku a listín nachádzajúcich sa v spise, pričom ustálil skutkový a trestnoprávny stav veci tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Obžalovaný V. K. sa na hlavné pojednávanie vytyčené na 16.12.2015 nedostavil, listom zo dňa 05.12.2015 (č.l. 764 - 765 spisu) požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti a zároveň dal súhlas na vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, a preto súd podľa § 252 ods. 2, ods. 3 Tr. por. vykonal hlavné pojednávanie a vo veci rozhodol v neprítomnosti obžalovaného. Súd na návrh procesných strán ako i z úradnej moci vylúčil verejnosť z hlavného pojednávania konaného dňa 16.12.2015.

V hore uvedenej trestnej veci prvostupňový okresný súd rozhodol rozsudkami zo dňa 03.07.2012 a 20.03.2014, ktoré boli na základe podaných odvolaní procesných strán - tak obžalovaného ako i prokurátora zrušené nadriadeným Krajským súdom v Žiline, ktorý okresnému súdu uložil predmetnú vec opäť prerokovať a rozhodnúť. Krajský súd v Žiline v predmetných uzneseniach (sp. zn. 3To/146/2012, sp. zn. 3To/76/2014) vyslovil v súvislosti s výpoveďami tzv. korunného svedka - poškodeného H. G. právny názor, ktorým je okresný súd viazaný (§ 327 ods. 1 Tr. poriadku).

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri rozhodovaní prihliadol len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebrané a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Súd v zmysle § 2 ods. 10, 11, 12 Tr. por. postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie, pričom súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd pri svojom rozhodovaní rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech.

Obžalovaný V. K., K.. O. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a po možnosti podať vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. vyhlásil, že sa necíti byť vinný za spáchanie všetkých skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.03.2010 sa vyjadril k bodu 1/ obžaloby tak, že E. L. pozná z Z.Á. a jedine na čo ho potreboval, to bolo možno 5-7 krát, čo boli u neho vykladať tovar spoločne s jeho bratom V. L.. Čo sa píše v bode 1/ je absolútny nezmysel. K bodu 2 obžaloby sa vyjadril tak, že má poznať, že Z. bol v tej dobe u neho v pohostinstve. Je úplne normálna vec, že po záverečnej hodine zamykal vchodové dvere, kľúče ostávali vo dverách a je možné, alebo si spomenul, že vtedy bol jeden z posledných zákazníkov a z pohostinstva ho skôr vyhadzoval preč, ako by ho tam zdržiaval. K bodu 3/ obžaloby uviedol, že G. prvýkrát videl na hlavnom pojednávaní vo veci krádeží, vo veci tunajšieho súdu pod sp. zn. 12T/121/2007, nič mu ten človek nehovorí, nemal nikdy predtým vedomosť, že by ho niekde videl. K bodu 4/ obžaloby uviedol, že ten sa týka V. L., dá sa povedať, že je to isté, ako sa vyjadril v bode 1/. Obžalovaný odmietol odpovedať na otázku prokurátora aká je jeho sexuálna orientácia. Podľa § 258 ods. 4 Tr. por. na návrh prokurátora a obhajcu súd prečítal výpovede obžalovaného z prípravného konania, kde sa podrobne vyjadroval ku skutkom, ktoré sa mu kladené za vinu.

Obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal, že k uzneseniu o vznesení obvinenia sa vyjadruje tak, že všetko je absolútny výmysel, klamstvo, nikdy sa konania, ktoré mu je kladené za vinu nedopúšťal a jedná sa o výmysel klamárov. Vo svojej výpovedi chcel poukázať najmä na rozpory, ktoré toto jeho tvrdenie potvrdzujú. Existuje ešte jedno uznesenie o krádežiach ORP-622/2-0VK-MT-2006, kde konkrétne osoba H. G. vystupuje alebo sa objavuje v iných skutkoch, je tam teda výpoveď, alebo existuje skutočnosť, že G. tvrdí, že ho pozná teda trochu iným spôsobom tak ako to uviedol, takže je tam rozpor, že ho s ním mal zoznámiť L., že sa s ním chcel údajne stretnúť, lebo potreboval niečo betónovať. Ďalej obvinený poukázal podľa neho na ďalší rozpor ohľadne miesta, kde sa tento skutok mal stať. Tieto názvy miest opísal G. slangovo, takže je vylúčené aby nepoznal, alebo sa mylil o aké miesta sa jedná a tieto miesta isto pozná. Ďalšie tvrdenie, že mal betónovať nejaké podlahy v Z., kde podľa neho tam nikdy nebol, toto miesto by nevedel ani nikdy opísať. Navyše je tu ďalšia skutočnosť, že objekt v Z. mal v prenájme od poľnohospodárskeho družstva G. od 1.8.2006, existuje k tomu nájomná zmluva, ktorú poskytne do spisu, takisto poskytne aj bločky na nákup materiálu, kde sú dátumy po 01.08.2006, kedy konkrétne k tej činnosti dochádzalo. Je tam nesporné G. tvrdenie, že sa po prvý krát ako oznamoval, že sa s ním zoznámil, teda spôsob ako sa to stalo a teda toto sa malo stať ešte počas jeho školskej dochádzky. Ak by sa aj pomýlil, je tu ďalší problém, že keby tvrdil, že keby sa to stalo v septembri - dňa 22.8. bol vzatý do väzby, ďalší rozpor alebo nejasná skutočnosť je tá, že G. tvrdil, že s ním bol v reštaurácii v Slovenskom Pravne a údajne mu tam mal kúpiť jedlo, kde sa najedol. Obžalovaný poukázal na to, že

v tejto reštaurácii sa nevarí a nie je možné si tam kúpiť jedlo. Ďalší rozpor je v tom, že G. opisuje, že skutok mal stať v čiernej dodávke Mercedes Benz, kde chcel obžalovaný len uviesť, že síce má v držbe dodávku Mercedes Benz Vito, ale toto vozidlo je modrej farby. Taktiež G. vo svojej výpovedi tvrdí, že toto vozidlo spoznal podľa znaku. Obžalovaný tvrdil, že na tomto vozidle je veľký robustný rám a tento rám znak prekryva, znak je umiestnený na kapote tento znak nie je vidno, alebo je vidno, ale veľmi obtiažne. Obžalovaný vypovedal, že osobu H. G. v podstate ani nepozná, je možné, že ho tento človek niekedy videl alebo odniekadiaľ pozná. Ďalej obžalovaný chcel poukázať na to, že existujú na neho krivé obvinenia týkajúce sa krádeží, kde G. prenáša na seba trestnú zodpovednosť za iných páchatel'ov, takže chce k tomu povedať, že H. G. sa v týchto krádežiach mal dopustiť spolu 11-tich skutkov páchania trestnej činnosti, ktorú mal podľa uznesenia páchať s nimi. Obžalovaný chcel poukázať, že tieto krádeže neprebli tak, ako je to uvedené v uznesení číslo 622. Vo svojej výpovedi H. G. poukazuje na to, že za skutky mal dostávať odo neho finančnú odmenu, žiaľ vo väzbe prišiel do kontaktu s osobou, ktorá týchto páchatel'ov pozná, vie ako tieto krádeže prebehli a chce poukázať na to, že sumu 3.000,- Sk H. G. dostal od E. L., s ktorým spoločne s jeho mladšími bratmi a H. G. vykradli potraviny v obci Blážovce. Ku skutku došlo tak, že mali zapožičané vlnačské náradie od H. P.. Tieto potraviny vykradli na podnet B. O. a kradli dá sa povedať na objednávku. Tieto potraviny vykradli takým spôsobom, že nie on, tak ako sa píše v uznesení, ale E. L. prestrihol zámky na dverách potravín, tovar tieto páchatelia odviezli spoločne na káre krížom z obce Blážovce poľnou cestou do obce Laskár, po tieto veci si prišiel B. O. a tieto veci údajne skončili na diskotéke v Rudne, kde O. diskotéku organizoval. Ďalej obžalovaný chcel poukázať na to, že podľa informácii ktoré má, B. O. figuruje s L. aj v iných krádežiach a vozidlá ktoré tieto páchatelia používali pri krádežiach boli ich vlastné, ale aj vozidlá z firmy KPN Nedožery, kde zhodou okolností existuje tiež bledomodrá dodávka Mercedes Benz Vito. Práve možno toto auto zavádza políciu do omylu a páchatelia vlastne vypovedajú proti jemu, sa snažia zatajiť tú skutočnosť, že chcú utajiť trestnú činnosť najmä E. L.. Za tento tovar údajne B. O. vyplatil sumu 15.000,-Sk, keďže páchatelia boli piati vrátane H. P., suma 3.000,-Sk pre H. G. pochádza práve odtiaľto. Ďalší trestný čin, ktorý s L. spáchali samostatne spoločne s maloletým G. rovnako na podnet H. P. a B. O., bola krádež potravín v obci Jazernica, vykonali ju presne tým istým spôsobom ako predošlú krádež, lenže tieto veci peši preniesli krížom cez most do obce Z., kde bývajú, za toto im o tomto skutku, že sa to takto stalo svedčí aj to, že páchatelia nemali ako tento tovar odnieť a preto z potravín ukradli aj ruksak aj prútený kôš. Tento tovar rovnako skončil na diskotéke v obci Rudno v kultúrnom dome, kde O. tieto diskotéky organizoval, za tento tovar im bola vyplatená rovnaká odmena, kde sa G. opäť ušla suma 3.000,-Sk. Do tretice tieto páchatelia sa snažili vykradnúť opäť potraviny v obci Jazernica, tu ich však vyrušilo poplašné zariadenie a z miesta činu ušli, preto tretí krát G. sumu 3000,-Sk nedostal. H. G. aj nepriamo naznačil, že v tejto veci je ovplyvňovaný L., ktorí sa mu pravdepodobne vyhrážajú a dá sa povedať, že im robí tzv. koňa na ktorého sa snažia preniesť všetku zodpovednosť za spáchanú trestnú činnosť z jediného dôvodu a to, že nie je trestne zodpovedný, nakoľko nedovŕšil vekovú hranicu. V tejto jeho výpovedi G. spomína, že má nejaké problémy s vykrádačkami, jeho meno však tam nespomína. Ďalej chcel uviesť, že v čase keď G. spomína že niečo betonoval v nejakých miestnostiach sa prerábala krčma v Slovenskom Pravne, kde údajne tieto páchatelia tiež nejaké ukradnuté veci predávali, tiež má informáciu, že túto krčmu mali údajne prerábať L. alebo mali pomáhať pri nejakých prácach, je možné že H. G. pomáhal práve tam, takže je klamstvo že tvrdí že to malo byť v Liešne. Opisované skutočnosti, ktoré opisuje H. G. nemohol prežiť, pretože ak by ich prežil, nenarobil by také množstvo chýb, jednotlivé skutočnosti by na seba aspoň nadväzovali a neexistovalo by také množstvo rozporov. Čo sa týka E. L. toho pozná niekedy na prelome 2005/2006, to ako ich pozná opisoval v tej 622, takže ak je potrebné zistiť to pre ďalšie konanie, tak opis je tam v tomto spise. Čo sa týka E. Z., je možné že opisuje udalosť niekedy z roku 2005, niekedy v zimnom období, lebo vtedy si pamätá, že tam bol ako zákazník, on tam v krčme s niekým sedel, keďže bola záverečná, má vo zvyku asi 10 minút pred záverečnou zamknúť dvere, z toho dôvodu aby do krčmy už nechodili ďalší zákazníci, aby mohol dodržať otváracie hodiny, pretože zo strany obce bol nato niekoľko krát upozornený. Dvere sa zamykajú takým spôsobom, že kľúče zostávajú v zámke, nikoho teda tým neobmedzuje, každý má možnosť ak chce odtiaľ odísť tieto dvere si sám otvoriť. Obžalovaný sa pamätal na tú skutočnosť, že vtedy všetci poodchádzali, Z. mal pred sebou nedopitú malinovku, bol však v stave opitosti, mal podozrenie, že je pod vplyvom alkoholu alebo nejakej drogy, mal rozšírené zrenice a sklenený pohľad. Vtedy ho požiadal aby sa zodvihol a išiel domov. Nespravil tak, vyzval ho tri krát, vtedy niečo zamrmal, zrejme si chcel niečo objednať, chytil ho za ruku, vyviedol ho pred krčmu. Dvere zamkol a odišiel domov, ale Z. bol pred dverami. Ďalej obžalovaný V. K. rod. O. pri svojom výsluchu zo dňa 4.5.2007 vypovedal, že skutok sa nestal a opätovne žiada poškodeného L., aby predložil nejaký dôkaz o tom, že sa tento skutok mal stať tak ako ho on opisuje. Tiež žiada aby bol upresnený termín, niekedy asi v lete, lebo v lete bol vo väzbe.

Na otázky vyšetrovateľa odpovedal, že nikdy V. L. jeho osobnú slobodu neobmedzoval. Obžalovaný priznal, že komunikoval prostredníctvom telefónu s V. L. resp. s jeho matkou a to vtedy, keď sa vracal z Čiech s tovarom, keď nemal zabezpečené vykladanie, alebo nakladanie, tak mal na nich nejaké číslo. V. L. nikdy alkohol nepodával a vzhľadom na typ alkoholu, ktorý tvrdí, že mu mal podávať, podľa jeho poznatku v prevádzkarni nemal. Nepokúšal sa, ani nemá poznatky o tom, že by sa niekto iný mal pokúšať nejakým spôsobom sexuálne obťažovať V.Á. L., ani iné osoby. Je možné, že viezol niekedy V. L. na svojom vozidle Š-Octavia bielej farby, určite to nebolo v lete, pretože toto vozidlo mal v servise a bolo to za tým účelom ako uviedol predtým vo výpovedi. Záverom chcel uviesť, že obidvaja L., aj V. aj E., sú bratia s E. L., ktorý pácha majetkovú trestnú činnosť a obvineniami zakrývajú trestnú činnosť svojho brata E., na ktorého podal dňa 30.3.2007 trestné oznámenie a preto nevylučuje, že z pomsty L. v ďalších obvineniach budú pokračovať.

Svedkyňa poškodená J. L. po zákonom poučení pred vyšetrovateľom vypovedala, že niekedy v mesiaci november 2006 prevzala uznesenie vyšetrovateľa, v ktorom je zo skutku sexuálneho násillia obvinený V. O.. K celej veci by uviedla, že nemá vedomosť, že by došlo k nejakému zneužívaniu jej syna E. L., nar. XX.XX.XXXX obvineným V.S. O., uvádza však že o tejto veci vie, že starší syn V. sa jej pár krát sťažoval, že O. ho chcel niekoľkokrát zneužiť, obchytkávať ho. Čo sa týka E. tak toto fakt nevie, že by niečo bolo, ale V. sa jej sťažoval aj mu to povedal do očí a O. sa vtedy len smial a tváril sa že o nič nejde. Potom V. ani nikde s ním nechcel chodiť, to je asi tak všetko. Na otázky vyšetrovateľa svedkyňa poškodená uviedla, že si myslí že to je rok alebo dva odkedy sa E. alebo V. poznajú s obv. O., teda čo mu chodia pomáhať do obchodu. E. sa jej určite nesťažoval, že by došlo k nejakému obťažovaniu zo strany obv. O.. Ďalej svedkyňa poškodená vypovedala, že s obvineným hľadali syna V., ktorý mal ukradnúť telefón obvinenému. Syna V. našli v Tepliciach, bol namol spitý, s tým že jej povedal, že mu O. dal peniaze, za to že mu bol pomôcť v obchode. Ona sa ho spýtala na ten telefón a vtedy jej povedal, že ten telefón mal v Avii a že on ho ani nevidel, lebo ako ho doviezol do Teplíc, tak sa rozlúčili. Tam vlastne za jej prítomnosti mu doslova povedal jej syn, že v živote s ním nikam nikde nepôjde, lebo je buzerant, úchyl, ktorý sa zmáha na malých a mladých chlapcov, ktorých môže obťažovať a že on sa mu nedá. Takto doslovne mu to tam do očí povedal, na to O. povedal, že to nie je pravda, že je opitý a trepe z cesty.

Svedkyňa poškodená B. Z. po zákonom poučení pred vyšetrovateľom vypovedala, že vôbec o nevie o tom, že V. O. bránil v odchode synovi z krčmy, syn jej doma nič takéhoto nespomenul, možno jej niečo tají, ale nič takéhoto od neho nepočula. Viac ráz sa ho pýtala, či mu V. O. niečo nerobil, ale on jej nikdy nič nepovie.

Svedok A. S. po zákonom poučení v prípravnom konaní vypovedal, že V. O. pozná ako kamaráta, o ktorom vie, že podniká v Z., on sa s ním zoznámil cestou H. D.A. s tým, že raz niekedy v minulom roku prišli za ním spolu a spýtali sa ho či si nechce zarobiť na brigáde. Zobrali ho do K., tam začal robiť na jeho byte, tam vysekával v stenách drážky na elektriku. Od tejto doby ho už teda V. sám volal, aby išiel niečo robiť, takto bol vykladať tovar, nakladal piesok, betonoval a tak. Za toto všetko mu V. platil a peniaze dával na ruku, dostával od 200 do 400,-Sk. Na otázku vyšetrovateľa kde a s kým pre V. O. betonoval odpovedal, že bolo to v Z., pri píle je družstvo teda bývalé, tam je nejaká budova a tam opravovali podlahy, teda betonovali podlahy, steny sa naťahovali stierkou. Vtedy tam s ním chodili ešte aj H. D. a nejaký chalani menom H. a H. J.. Tieto práce sa robili iba cez prázdniny 2006 niekedy začiatkom leta. Osobu menom H. G. pozná tak, zoznámili sa na trojvíkendovom pobyte vo Veľkých Uherciach, kde boli spoločne na izbe, toto bolo v decembri 2006. Keď on robil s chalami v Z. na nejakej prestavbe tak G. tam nebol, nepracoval tam ani ho tam nikde nevidel. L. pozná zo školy, boli to jeho spolužiaci, teda E. bol jeho spolužiak, V. bol starší. Ďalej svedok uviedol, že O. ho raz riadne opil, bolo to v piatok cez prázdniny v lete 2006, bol vtedy v Pravne v krčme, vtedy chcel ísť na diskotéku aj s kamarátmi, lenže im ušiel autobus, vonku si sadol na obrubník, keď prišiel V., že či nejde s ním do Z. naliať naftu. V obchode ho vynukoval kadejakou pálenkou, tam mu zachutila vodka, potom mu povedal, že si má ísť ľahnúť do Vita, že on si ide niečo vybaviť, Keď si sadol, tak si začal niečo dovoľovať, teda začal ho obchytkávať, hovoril mu A. „nebuď sprostý“, on sa mu vtedy začal vyhrážať, že ho udá ak ho nezavezie domov. On potom prestal a zaviezol ho domov. Na otázku vyšetrovateľa aby podrobnejšie popísal akým spôsobom ho obťažoval, odpovedal, že rukami ho chytil za stehná v hornej časti, pritom mu hovoril, aby nebol sprostý. Na otázku vyšetrovateľa, že keď si mal ľahnúť vo vozidle, prečo bol ostražitý, odpovedal, že už vedel, že má také sklony k tomu, lebo sa to stalo kamarátovi V. Š., ktorý má 16 rokov a býva v R. J. a tento mu rozprával, že ho O. v Z. opil a obťažoval. Preto si dával pozor. Bolo to niekedy v strede

prázdnin 2006, keď už aj podlaha bola vybetónovaná, stierky natiahnuté, vtedy aj jeho robota končila ako aj kontakt s O..

Svedok U. K. po zákonom poučení pred vyšetrovateľom vypovedal, že V. O. vôbec nepozná. H. G. však pozná ako kamaráta z L., minulý rok sa s nim stretával, ako aj chodil do tej istej školy ako on. Na otázku vyšetrovateľa aby uviedol, či niekedy u H. G. videl nejakú väčšiu sumu peňazí odpovedal, že áno, videl na vlastné oči, že mal pri sebe niekoľko krát väčšiu sumu, naposledy mal pri sebe okolo 2.500,-Sk, kde vtedy ho aj pozval aj s jeho bratom do Martina na nákupy. Spolu išli autobusom, kde za neho zaplatil cestu, potom v Martine boli v Orange, kde kúpil bratovi kredit do telefónu, potom išli do reštaurácie na námestí oproti Fritu, kde im zaplatil jedlo a nakoniec išli do Tesca; kde si kúpil nejaké auto na diaľkové ovládanie, jemu kúpil nejaké tričko za 200 Sk, ešte kúpil nejakú loptu a potom išli na zastávku. On videl, že mal v ruke 2 tisícové bankovky, jedna bola natrhnutá a tú v Orange nezobrali a mal ešte nejaké stovky a dvojestovky. Bolo to niekedy koncom augusta, asi týždeň a niečo pred začiatkom školského roka, náhodne sa stretli a išli do toho Martina. H. G. mu spomínal, že brigádničil, že niečo betonoval.

Svedok- poškodený E. L. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a po zložení prísahy uviedol, že poučeniu porozumel, on využíva svoje právo a odmieta v tejto veci vypovedať, a to z dôvodu, že by mohol byť trestne stíhaný. Na návrh prokurátora súd prečítal výpoveď svedka z prípravného konania. Svedok E. L. v prípravnom konaní vypovedal, že teraz sa po poučení vyšetrovateľa rozhodol, že o celej veci, čo sa mu stala, povie pravdu. Chce k celej veci uviesť, že je pravdou, že ho O. obťažoval presne takým spôsobom ako je to napísané v tom uznesení, čo matka dostala, ako aj je pravdou, to čo povedal vtedy na polícii, keď uviedol, že ho O. uviazal o stoličku u neho v potravinách v Z. a potom na ňom vykonal análny styk. Toto všetko je pravdou. On nechcel takéto niečo s ním robiť, ale násilím ho donútil k takémuto niečomu. Na otázku vyšetrovateľa kedy k tomuto došlo odpovedal, že to mohlo byť niekedy na jar 2005, keď mal asi 14 rokov. K popisu toho ako to s ním O. robil sa nechcel vyjadrovať, hanbí sa za to ako aj sa bojí, že keď sa to niekto ešte dozvie, tak bude mať hanbu po dedine. Tiež sa bojí O., že keď sa dostane z basy, tak sa mu za toto pomstí, má z neho strach, aj keď je zavretý. Na otázku prečo sa predtým nechcel k veci vyjadriť odpovedal, že mal strach, hanbil sa pred všetkými, bál sa, že mu O. ublíži, keď sa vráti ako aj z toho, že sa mu budú všetci smiať, myslel že to nejakou prejde a že sa nebude musieť k tomu všetkému vracieť. Má stále pocit hanby a zostane to v ňom stále. Nechce sa viac k celej veci už ďalej vyjadrovať, chce to už mať za sebou. Rozhodol sa vypovedať pravdu, pretože sa ďalej už s týmto nedokáže trápiť.

Svedok - poškodený H. G. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.12.2015 bol vypočutý pomocou technických zariadení určených na prenos zvuku a obrazu. H. G. po zákonom poučení ako i po poučení o zákonnej povinnosti svedčiť a taktiež o tom, že v prípade bezdôvodného odopretia výpovede mu môže byť uložená poriadková pokuta na hlavnom pojednávaní uviedol, že odmieta v danej veci vypovedať, s tou vecou už chce mať pokoj a aby si nespôsobil niečo zlé sebe a svojim blízkym.

Predseda senátu touto odpoveďou mal za to, že svedok poškodený H. G. bez zákonného dôvodu odmieta vypovedať pred súdom, a preto použil mierne donucovací prostriedok a svedkovi poškodenému uložil poriadkovú pokutu. Po tomto postupe sa predseda senátu opätovne spýtal svedka poškodeného či bude v danej veci vypovedať, pričom svedok poškodený uviedol, že aj keby mu boli uložené ďalšie poriadkové pokuty, on odmieta vypovedať v danej veci a nebude odpovedať ani na prípadné otázky procesných strán - prokurátora a obhajcu.

Vzhľadom na toto vyjadrenie svedka poškodeného súd nemal za potrebné, tak ako to navrhol prokurátor, opätovne uložiť svedkovi ďalšiu poriadkovú pokutu resp. ďalšie poriadkové pokuty, ktoré by zjavne nevedli k želanému účelu, t.j. aby svedok poškodený vypovedal pred súdom čo mu je známe o trestnom čine a o páchatelovi. Preto predseda senátu svedkovi poškodenému neuložil ďalšiu poriadkovú pokutu a výsluch tohto svedka poškodeného ukončil.

Okresný súd poznamenáva, že výsluch svedka poškodeného z prípravného konania a taktiež jeho výsluch z hlavného pojednávania konaného dňa 13.04.2014 súd nemohol použiť a zobrať v úvahu pri vyhodnotení dôkazov, keďže bol viazaný právnym názorom krajského súdu.

Svedok H. D. po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná ako kamaráta, občas mu doniesol na opravu auto. Raz mu pomáhal pri stavebných prácach s betónovaním v Z., betonovala sa tam podlaha. Pomáhať mu tam chodili on, H. J., V. Š.. Oni to zabetónovali, boli tam viac krát, betónovali asi 2-3 dni. Nepamätá sa si, či tam chodil ešte niekto betónovať. Ešte tam chodil brat H. J. - H. J.. On H. G. nepozná, nepamätá to obdobie, kedy tam

chodili pomáhať. L. tam pomáhať nechodili, ani raz. On ich tam nevidel. Na otázky prokurátorky svedok vypovedal, že chodili tam chalani z dediny, tí čo sa poznajú. G., to ani nevie, kto je. Boli tam len tie osoby, ktoré sú mu známe, ktoré pozná. Chodili tam štyria - partia. Oni zabetónovali 1 - 2 miestnosti. Bola tam ešte práca, ale tú nevie, kto urobil. On pomáhal len zabetónovať podlahu. Na otázky predsedu senátu svedok uviedol, že sa v tej partii kamarátil so všetkými, najviac s V. Š.. O tom, čo urobil obžalovaný hovoria všetci. On o tom nerozpráva, jeho sa to netýka. Ohľadne obťažovania zo strany obžalovaného, on o tom V. Š. nehovoril. Čo sa týka ponúknutia alkoholu, chodievali s partiou v Z. na pivo, tak keď mu ponúkli, tak zobral. V. Š. mu povedal, že je voči obžalovanému výsluch ohľadne obťažovania, ale on nevie povedať, či niečo robil, alebo nie. Za účelom odstránenia rozporov súd prečítal výpoveď svedka z prípravného konania, kde svedok uviedol, že spomenul V. Š., keď videl ako ho V. O. nalieva alkoholom, aby si na neho dal pozor, že idú o ňom také reči, že má rád chlapcov. Tiež počul od kamaráta S., že sa mu stalo, že ho O. obťažoval, teda najskôr ho v obchode opil a potom sa v aute zobudil so stiahnutými nohavicami.

Svedok V. Š. po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná, chodil mu pomáhať betónovať podlahy, s partiou aj s H. D.. Pozná ho približne 5 rokov. On H. G. pozná len z počutia, a z čias, keď chodil na ZŠ do J.. Pozná i bratov L.. Na tých stavebných prácach on nevidel ani H. G., ani L.. O obžalovanom počul, že sa na neho sťažovali. Za účelom odstránenia rozporov súd prečítal výpoveď svedka z prípravného konania, kde svedok uviedol, že raz alebo dvakrát bol s nimi pomáhať v Z. aj A. S.. S O. má takú skúsenosť, že ho raz opil v obchode v Z., zavolať ho tam vtedy. On išiel do obchodu za ním, otvoril fľašu karpatského a nalieval. Keď cítil, že má dosť, tak išiel von pred potraviny a ušiel preč. Svedok vypovedal, že spomínal aj pred chalani, keď sa stretli, teda im hovoril čo sa mu stalo ohľadom O., vtedy tam bol aj S.. Vie, že aj jemu sa stalo niečo podobné, to sa dozvedel on od neho s tým rozdielom, že ho mal aj chytať.

Svedok H. J. po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná už asi 5 rokov. Pomáhal mu pri prácach ako je betónovanie a nakladanie. To betónovanie sa konalo v Z., betónovali sa podlahy a vypratávala sa stará garáž. Pomáhal mu s H. D. a H. J. - jeho bratom. Boli tam 6-7 krát. V tom čase tam neboli iné osoby. A. S. sa priamo nezúčastňoval na prácach, ale bol tam 1-2 razy vyhodit' piesok z auta. Na aktívnych prácach sa nezúčastňoval. Je možné, že ho ostatní nemuseli vidieť.

Svedok - poškodený E. Z. po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná z dediny, zoznámili sa v krčme. Bol to kamarát, keď potreboval niečo v obchode vyložiť, tak mu bol pomôcť. Bol medzi nimi kamarátsky vzťah. S obžalovaným nezažil nič neštandardné. K žalovanému skutku uvádzal, že si na to nepamätá. Je pravda, že sa stalo, že bol raz v krčme a bolo mu zabránené z nej odísť. Nevie prečo tam prišiel, buď mu obžalovaný zavolať, alebo sa stretli. Tam sa opili, a nechcel ho pustiť domov. Bolo to nadržanom. Pili spoločne, boli tam iba oni dvaja. Nikto nevedel, že ide do tej krčmy. Bol tam minimálne dve hodiny. Požívali alkoholické nápoje, on a V., pili rovnomerne. Potom už bolo veľa hodín, na druhý deň išiel do školy, chcel odísť. Mama určite vedela, že nie je doma. Chcel ísť domov, to bolo ešte v noci, prišiel O. k dverám a povedal mu, že nechod' nikde, alebo niečo také. Bolo to už dávno, už si to presne nepamätá. O tomto hovoril iba mama. Potom išiel odtiaľ rovno domov, a hneď to povedal mame. To bolo prvýkrát, ani potom už spolu nepili. Keď chcel odísť, on išiel k dverám, prišiel k nemu, povedal mu, aby nikam nešiel, že niečo ešte popijú, že ho odvezie domov. On vybehol pred krčmu a povedal, že nechod' nikde, ostať ešte. Nedošlo medzi nimi k žiadnemu fyzickému kontaktu. V roku 2006, keď vypovedal na polícii, si na to myslí, že lepšie pamätá. Na návrh prokurátorky súd prečítal výpoveď svedka poškodeného z prípravného konania, kde poškodený vypovedal, že niekedy cez týždeň spal, zvonil mu mobil, zodvihol ho, ozval sa mu V., že mu chce niečo povedať. Keď sa ho spýtal, že čo mu chce, povedal mu, že to bude len chvíľka, že má prísť na most, ktorý je vedľa Pizzerie v Rudne. On mu povedal, že mu prišla mama a potom súhlasil. On tam prišiel, čakal ho asi 10 minút, prišiel povedal že sa tu nebudú rozprávať, že sa pôjdu rozprávať do krčmy, on povedal že nie, lebo sa ponáhlal domov, lebo išiel do školy. Povedal, že to bude len chvíľka, že mu niečo povie. Na toto tam išiel, sa ho spýtal že či si niečo dá, povedal že nie, že sa ponáhľa, lebo mama bude stresovať. V. potom vytiahol becherovku, povedal mu, že nech si dá, on mu najprv vravel že nie, že sa ponáhľa domov, nechcel piť, potom mu povedal, že si má dať aspoň jeden, tento vypil, potom mu nalial ďalší, ten tiež vypil, nevie koľko ich vypil, bolo toho ale moc a potom ani nevie, čo sa tam dialo, vie však, že keď mu povedal, že ide domov a povedal mu, že nech mu zavolať zajtra a zberal sa ku dverám, tak za ním dobehol, zastavil ho tak, že ho chytil za ruku, zamkol dvere do krčmy, potom sa vrátil ku pultu.

Pýtal si od neho kľúče, tieto mu nechcel dať, povedal mu, že aby išli spolu do vedľajšej miestnosti za pultom, tam však nešli, on stále chcel kľúče, na čo on mu nalial ešte asi zo dva poháre. To vypili a potom povedal, že ide na WC, vyšiel cez vchodové dvere, ktoré si odomkol a nechal ich otvorené, načo on teda vyšiel rýchlo von a išiel smerom domov, cestou ho znova dobehol. Tu ako schádzal zo schodov z krčmy ho hneď vlastne chytil a hovoril mu, aby zostal. Ako ho držal za ruku, on sa mu vytrhol, bežal domov. Ešte videl, že za ním išiel na aute, on však potom zašiel tak, aby tade nemohol autom prejsť. Ako prichádzal zozadu k domu, videl, že s autom jazdí okolo, teda tam krúži, nemohol ísť domov, takto ho videl asi tri krát. Potom aj on prešiel popri ňom, išiel domov, zamkol dvere a ostal doma. Na otázky vyšetrovateľa svedok - poškodený uviedol, že k tejto udalosti došlo cez týždeň koncom roka 2005. Uvedená krčma, kde ho zaviedol obvinený O. sa nachádza v Rudne, je to krčma vedľa potravín pri zastávke. Keď ho chytil, on mu pravačkou dával ruku preč, ale aj napriek tomu ho držal, bol silnejší, nevládol mu ruku odstrčiť. Stlačil mu ju silno a nepodarilo sa mu ju dať preč, počas tohto hovoril, aby ho pustil, ale nepustil ho. Keď išiel preč, tak on išiel ku dverám, zamkol vchodové dvere, zobral kľúče ku sebe. On vedel, že má 14 rokov. Na otázku od vyšetrovateľa, či počul od V. O. niekedy nejaký návrh smerujúci na jeho osobu, týkajúci sa sexuálnych návrhov svedok poškodený uviedol, že áno raz, keď bol s ním v Kláštore vyložiť bedničky, lebo vozil aj chlieb, vtedy boli v Liešnom, v jeho obchode, vtedy mu povedal, či nevie niečo zohnať, on sa ho spýtal čo, tak mu doslova povedal že telo, on mu vtedy povedal, že s takýmto niečím nech mu dá pokoj. On tieto jeho slová pochopil dobre, lebo už cestou do Liešna mal narážky, že ako sa majú chalani, pritom sa mu dotýkal kolena. Potom už teda pochopil jeho slová, či nevie zohnať telo.

Svedok - poškodený V. L. po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní vypovedal, že si to už nepamätá. Nič mu nehovorí slovné spojenie alkohol, zamknutie skladu. Obžalovaného V. O. pozná, zoznámil ho s ním brat. V minulosti mu pomáhal, keď ho pozval aj s bratom, išlo o vykladanie tovaru. Je pravdou, že sa mu stalo, že bol opitý, zaspal a potom sa zobudil a bol nahý. On si nepamätá, kedy to bolo. Stalo sa to v Z.. Bolo to na obecnom úrade, išlo o priestory, ktoré využívala obec. Vie, že sa zobudil na toaletných papieroch, do polovice povyzliekaný. Obžalovaný prišiel na dedinu a povedal mu, že či nejde niečo popiť a tak. Je pravda, že pil alkohol, vie, že to bol tvrdý alkohol, ale aká značka, to nevie. On nechcel ísť najprv do toho objektu, ale potom ho obžalovaný viac opil a on ani nevie ako sa na obecný úrad dostal. Obžalovaný ho nenútil, aby tam išiel, išiel tam dobrovoľne, ale s tým, že nevedel, prečo ho tam volá. On si už potom vôbec nepamätá nič, nevie ako sa dostal na obecný úrad, zobudil sa až ráno, bol do polovice vyzlečený, obliekol sa a išiel domov. To je všetko, čo si pamätá. Obžalovaný následne zamkol úrad a odviezol ho domov. Na otázky predsedu senátu svedok poškodený vypovedal, že má vedomosť o tom, že sa malo niečo stať medzi jeho bratom E. L. a obžalovaným. Že vraj tam bolo tiež niečo také, ako on, bol sexuálne zneužitý ako on. Bratovi sa to stalo hneď po ňom a potom mu to brat povedal. Nechcel to povedať nikomu, ani mame, povedal mu to len jemu. Povedal mu, že bol tiež pod vplyvom alkoholu. On to potom povedal rodičom a oni to potom začali riešiť. Na návrh prokurátorky súd prečítal výpoveď svedka poškodeného z prípravného konania, kde vypovedal, že tesne predtým ako V. zavrel, ho znova zavolať pomáhať do obchodu, kde mu povedal, čo má vyložiť a keď toto urobil, tak prišiel za ním a volal ho dozadu do skladu. Doslovne vtedy povedal „Pod, urobíme nejakú kokotinu.“ On nechcel ísť, povedal že nie, on ho však chytil na ruky, stlačil mu ruky a odniesol ho dozadu, do toho skladu. Tam mu núkal alkohol, nalieval i nejakú broskyňovú vodku, slivovicu a nevie čo ešte. Vypil toho dosť, zaspal a potom sa to stalo. Keď vstal a prebral sa, tak nemal na sebe žiadne oblečenie a toto ani tam, kde bol nenašiel. On už tam vtedy nebol. Potom sa vrátil aj s jeho bratom E., jeho zobral autom takého, ako bol domov, kde ho vyložil pri zastávke a on išiel domov. Spomenul si, že toto bolo niekedy v noci okolo 1 hod., mama už spala. Doma potom zaspal. Odvtedy s ním už nebol. Na otázky vyšetrovateľa svedok - poškodený uviedol, že ho zozadu zobral okolo pása, ruky mu takto chytil vpredu a takto ho odniesol do skladu. Dvere na sklade zamkol, tam mu núkal tú pálenku. On nevie ako dlho tam bol, vie že ho rukami vyzliekal, vyzliekol mu dole sveter, on mu ho vytrhol z ruky a obliekol si ho naspäť, potom mu dal alkohol, vypil ho veľa a nevie čo sa dialo. Na otázku vyšetrovateľa akým spôsobom ho zavrel v sklade a ako mu bránil v odchode svedok - poškodený uviedol, že zamkol dvere, ktoré sú za predajňou a vedú do skladu, potom mu hovoril, aby ho pustil, ale on vždy povedal, že sa mu chce spať, že čo vymýšľa a tak. Potom zaspal. Na otázku vyšetrovateľa, či videl kľúč v zámke odpovedal, že ho vytiahol z dverí a mal ho pri sebe. Na otázky predsedu senátu svedok poškodený udal, že okrem nich dvoch v tom sklade nebol nikto, iba oni dvaja. V tom čase ešte nemal 18 rokov. Obžalovaný určite vedel koľko má rokov, vedel to od brata, že nemá ešte osemnásť rokov. V minulosti sa nestalo, že popíjal s obžalovaným, toto bolo prvýkrát, čo s obžalovaným takto pil. Na otázky obžalovaného svedok poškodený uviedol, že keď chodil na toaletu von, chodil v prítomnosti obžalovaného, dvere boli zamknuté, obžalovaných ich odomykal.

Svedok E. G. po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho syn mal dosť peňazí, spýtal sa ho odkiaľ ich má a povedal mu, že obžalovaný V. O. ho zneužíva, z krádeží. On to viac s ním nechcel rozoberať, lebo mal z toho traumy. V súčasnosti je v pohode. Na túto tému sa s ním už nerozprával. Po výsluchoch na polícii so synom išli k psychiatrovi v MFN Martin. On bol pri výsluchu svojho syna na polícii. K tým krádežiam, k zneužívaniu malo dôjsť v roku 2006 v júli - v auguste. On sa na tému toho, čo od neho chcel obžalovaný, aké činnosti, so synom nerozprával, nechcel to rozoberať do detailov. On sa to dozvedel od syna až keď bol vypočúvaný na polícii. V roku 2006 bol syn viac utiahnutejší, viac sa bál. Mal iné správanie. Zranenia, modriny si na ňom nevšimol. Trestné oznámenie podával na polícii, a dôvod bol sexuálne obťažovania a krádeže. Trestné oznámenie podával v Martine, nikto nich tam nevolal, išiel spolu so synom. On si už nepamätá, čo uviedol v tom trestnom oznámení. Trestné oznámenie podával z dôvodu, že keď počul, že obžalovaný chlapca sexuálne obťažoval a mal 13-14 rokov. Vedel to od chlapca, preto boli podať aj trestné oznámenie. Chlapec mu to povedal, asi týždeň predtým, ako boli podať trestné oznámenie. Povedal mu, že má problémy, že boli niečo kradnúť, naháňali ich policajti a priznal sa mu aj s tým, že pán O. ho obťažoval. On si už nepamätá na to, či mu chlapec povedal, kde ho mal obžalovaný obťažovať, ale ak si dobre pamätá, malo to byť niekde v aute, na poľnej ceste, niekde medzi Laskárom. Chlapec mu povedal, že to bolo jedenkrát, čo ho obžalovaný obťažoval. Chlapec mu nepopísal, čo mu mal obžalovaný robiť, bol z toho nesvoj, nechcel sa ho na to pýtať. Jemu to chlapec nepovedal, ale na polícii to chlapec povedal. Jemu povedal, že bol kradnúť, že ho obžalovaný obťažoval, preto bol podať trestné oznámenie. On svojmu chlapcovi verí. Nepovedal mu konkrétne ako ho obžalovaný obťažoval. Vie, že čo sa týka auta, malo ísť o terénny džíp, ale značku nevie. Po prečítaní časti výpovede svedka z prípravného konania za účelom odstránenia rozporov svedok poškodený uviedol, že je pravda to, čo vypovedal v prípravnom konaní. On si spomína na toto, toto sa dozvedel od jeho syna na polícii. V období rokov 2005-2006 nemal so synom výchovné problémy, tie nastali až potom, čo sa to stalo. Prestal chodiť do školy a tak. Vie, že jeho syn kradol aj s ďalšími, že išlo o viacej skutkov aj pred touto udalosťou. Ďalšie osoby, ktoré so synom kradli vie, že tam boli L..

Svedkyňa B. E. po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného pozná, má u nich prenajaté priestory, ona je starostkou Obecného úradu v Liešne. Mená E. L. jej nič nehovorí, E. Z. pozná. Obžalovanému prenajali priestory, a to za účelom prevádzky potravín. Predajňa potravín pozostávala z jednej miestnosti a skladu, išlo o dve miestnosti. V predajni sa nachádzala kasa, mraznička, regály, pult, do skladu sa išlo cez predajňu. Nevie sa vyjadriť k rozmerom skladu a predajne. Čo sa týka predajne, táto mala dvere, boli zabezpečené mrežami. Obžalovanému priestory na prenájom ponúkli v roku 2002 alebo začiatkom roku 2003, v súčasnosti už obžalovaný neprevádzkuje potraviny, je tam iný majiteľ. Ona sa nevie vyjadriť k dátumu výpovede, myslí si, že to mohlo byť v roku 2006, ale s istotou to nevie povedať. Na požiadanie predsedu senátu z jej strany by nebol problém doručiť súdu fotokópiu výpovede z nájmu. V predajni bola iba jedna stolička, bola to stolička z umelej hmoty, a to pre starších ľudí, ktorí chodili do predajne.

Znalec J. E. Š. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že trvá v plnom rozsahu na záveroch znaleckého posudku č. 2/2007, nemá dôvody ich meniť. U G. konštatoval kapacitu intelektu v strednom pásme priemeru. Jeho pamäťové funkcie sú primerané tejto úrovni, to je veľmi dôležitá informácia. Je nepozorný, myslenie nedisciplinované, ale bez známok chorobnej luhavosti - pseudológie. Tu je taký jeden problém, že ten chlapec je silne citovo viazaný na matku, ktorá v tom čase nebola prítomná. Zistil u neho známky, ktoré nachádzajú u detskej depresie, znížená sebaúcta a disforická nálada. Disfória je smutná nálada kombinovaná s vyššou agresivitou, mrzutosťou netypickou pre deti. To je taký mix znakov. Má slabšie vôľové vlastnosti, nevydrží dlho sledovať nejaký cieľ, najmä čo sa týka školských výkonov. Taká trošku vyššia miera agresivity, čo súvisí s tou disfóriou. To je zhruba všetko. Nedá sa dosť dobre odpreparovať to poníženie, ktoré podľa jeho výpovedí mal zažiť a tá rodinná situácia, to sa nedá povedať. Niet prekážok, aby súd osobne vypočul H. G. k udalostiam, ktoré sa mali stať. Nedá sa tomu vyhnúť, že by to nemalo na neho nejaký vplyv na ďalší vývin, avšak podotýkal, že už mal 15 rokov a oni nedoporučujú k týmto udalostiam vypočúvať skôr deti, ktoré nedovŕšili 15-ty rok veku. On skúmal aj osoby - E. Z. C. E. L., ani u nich nezistil sklony k luhavosti, ku klamaniu. Čo sa týka záverov znaleckého posudku u E. L.P., tam je taký slabší intelekt, jeho starší brat je hodne problematický. Čo sa týka ďalšej osoby - E. Z., ten má ešte o čosi nižší intelekt ako E. L., je tam taká plytšia citová väzba, nezistil žiadne známky psychickej traumatizácie. E. L. proste nemá dobré vzory správania, predsa len starší brat je istým modelom a ten je dosť problematický. Všeobecne starší brat mohol ovplyvniť konanie E. L.,

ako vzor nejakého morálneho správania. Ak v znaleckom posudku uvádzal mnesticke schopnosti, ide o pamäťové schopnosti. Pásmo mentálnej subnormy u jedincov znamená, že tento jedinec má intelekt, IQ obmedzený v pásme 84-60, to však znamená, že nejde o mentálnu retardáciu, avšak táto populácia je dosť problematická, z tejto populácie sa regrutuje množstvo páchatel'ov, hlavne násilnej trestnej činnosti. Keď vypovedal, že H. G., E. Z. C. E. L. vypovedali o skúsenosti, ktorú reálne zažili, k tomuto záveru dospel preto, lebo nezistil u týchto osôb známky pseudológie - luhavosti.

Ďalej znalec J. E. Š. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.3.2014 uviedol, že znalec psychológ sa vyjadruje k všeobecnej vierohodnosti, či nemá tendencie niečo si vymýšľať, prípadne či jeho pamäť nie je závažne narušená. Znalec sa k špecifickej vierohodnosti nemôže vyjadrovať. Vzhľadom na tie výpovede v priebehu 8 rokov, tie výpovede majú určité odchýlky. Avšak pre neho ako znalca, je jedna vec konštantná. Ten svedok pri cielených otázkach, ktoré sa týkajú predpokladaného skutku, reaguje silným afektom, negatívnym afektom. Teda takým telesným diskomfortom. K tomu zodpovedá aj jeho psychologický nález u svedka H. G.. Korešponduje mu to s Roršachovým testom, ktorý korešponduje s tými afektívnymi prejavmi. Treba zobrať do úvahy aj rodinnú situáciu, tohto vtedy dieťaťa. Išlo o citovo deprimované dieťa. Ale treba poukázať, vzhľadom k špecifickej téme, mimoriadne intenzívne, vystupuje do popredia afektívny prejav u tohto svedka v súvislosti s tou témou. Zo štúdia toho spisu dospel k záveru, že toto sú, resp. boli deti z rozvrátených chudobných rodín s poruchami správania. Pričom sú to vhodné osoby na všelijaké čierne fušky, na trestnú činnosť a lačné po peniazoch, aj na nejaké sexuálne zneužívanie. Porovnaním výpovede svedka H. G. tak z prípravného ako aj z hlavného pojednávania môže konštatovať, že sú tam rozpory ako je farba auta, miesto a čas skutku. Treba však podotknúť, že je to 8 rokov, pričom treba brať do úvahy aj celkom obyčajné vymiznutie pamäťovej stopy. Tie detaily sú menlivé, ale stále tam trvá to obvinenie zo sexuálneho skutku, ktoré je pre neho pôvodné, nie je hrané zo strany svedka. V jeho schopnostiach nie je odpovedať na otázku, či poškodený G. klamal ohľadom tých vyhrážok, či sa mu obžalovaný vyhrážal. On bol pri výsluchu poškodeného G. v prípravnom konaní. Ten chlapec sa príšerne hanbil, nechcel sa s nikým baviť. Bavil sa len s ním. Aj vyšetrovateľ mu dal väčší priestor. Ten rozpor ohľadom vyhrážania by vedel vysvetliť tým, že vtedy to chcel mať čím skôr za sebou. Neskôr keď bol už aj väčší, mal od toho odstup.

Na otázky obžalovaného znalec vypovedal, že to čo si prvé všimame na človeku je obrys postavy. Až následne si všimame tvár človeka, farbu vlasov. Nevie odpovedať na otázku, prečo svedok nevedel povedať, akú mal obžalovaný farbu vlasov. Na otázku, prečo si svedok všimol farbu auta a nevie povedať, akú mal obžalovaný farbu vlasov, k tomu odpovedal, že 12-roční chalani si všimajú autá. Chalani si nevšímajú vlasy osôb. To si všimajú skôr dievčatá. Svedok si zapamätal, že obžalovaný mal ochlpenie na prirodzení z toho dôvodu, že je to veľmi silný zážitok. Ak sa stal. Silné emocionálne zážitky spôsobujú disociatívne poruchy najmä pamäti. Môže sa to týkať hociktorého psychologického procesu. Sú zážitky, ktoré spôsobia trhliny v pamäti. Napríklad z vlastnej skúsenosti, pred 15 rokmi spadol zo stromu. Mal viacero zlomenín a dodnes nevie, prečo ležal na bruchu. Aj keby prisahal, že nemal výpadok pamäti. U H. G. vyšetrením zistil, že v dotazníku mu vyšlo skóre pre introvert. Chcel však podotknúť, že v tomto veku sa nedá spoľahlivo zistiť. Tak ľudovo povedané je extrovert ukecaný človek, je spoločenský. Introvert je samotár. V psychológii pod introvertom rozumieme človeka s dlhším a hlbším doznievaním zážitkov. Kdežto extrovert je človek, ktorý je emocionálne plytkejší, ľahšie sa zbaví nejakého negatívneho, ale aj pozitívneho zážitku. Svedok v takom veku nemusí vedieť popísať, napr. miestnosť, prevádzku a ako bola vybavená, čo sa tam nachádzalo. Deti sa dopúšťajú veľmi hrubých skreslení. Nevedel spoľahlivo odpovedať na otázku, či svedok G. bol niekým ovplyvňovaný, ovplyvnení nejakými ľuďmi. Vo všeobecnosti sa dá povedať, že človek sa dá ovplyvniť. Pri nejakých sporoch, najmä o zverení dieťaťa po rozvođe, musí znalec zobrať do úvahy a porovnať to vyhlásenie dieťaťa či korešponduje s emocionálnymi prejavmi, t.j. že nechce byť s ockom. Alebo to vyhlásenie dieťaťa je sprevádzané nejakým emocionálnym prejavom, či už pozitívnym alebo negatívnym. On čítal správu pedagóga z Turčianskych Teplíc na H. G.. Dá sa povedať, že bol nespoľahlivý, neposlušný, lajdák. Vo všeobecnosti sa dá povedať, že ak je dieťa vyspaté a učiteľ ho zaujme prednesenou témou, tak počúva a dáva pozor. V opačnom prípade neposlúcha. H. G. bol dieťaťom s poruchami správania, čiže učením. Na H. G. mohli mať vplyv peniaze aj v tomto veku. Čo sa týka skresľovania a zapamätania si údajov u svedka H. G., môže na to odpovedať len to, že vo všeobecnosti deti skresľujú svoje spomienky. U svedka H. G., jeho pamäťová kapacita je primeraná jeho inteligencii. Z toho sa dá potom dedukovať, že si dokáže zapamätať prežitú udalosť. Teda inteligencia je limitujúci faktor. Súvis udalostí, kde až po nejakom čase vieme diferencovanejšie odpovedať, ako tesne po tom zážitku. Inteligencia sa vekom mení. Svedok H. G. bol najviac citovo rozrušený a to pri otázkach ohľadom konania, ktoré je predmetom tohto súdu. Nevedel odpovedať, či možno zaradiť aj otázku ohľadne vyhrážania sa svedkovi, medzi tú

otázku, že nejako citovo reagoval. Pokiaľ si dobre spomínal, téma vyhrážania u svedka nevyvolala veľké reakcie. Nevedel odpovedať, či otázka vyšetrovateľa ako sa spoznal s obžalovaným a ako na túto otázku reagoval svedok H. G.. U každého človeka je to iné. Vo všeobecnosti, ak žena bola znásilnená, má obavy napr. zo všetkých blondiakov, ak páchatel' bol blondák. Alebo zo všetkých mužov. Je to individuálne. Ale aj nemusí mať. Nevedel uviesť, či svedok H. G. mal problémy s rozpoznávaním farieb. On ho na to nevyšetroval. On si myslí, že otec H. G. o týchto veciach nevedel nič. O tých veciach sa dozvedel na polícii. Prvýkrát sa o tom dozvedel tam na mieste, teda na polícii. Druhá vec je, ako to on mohol skresliť. Svedok môže prežitú udalosť rôzne interpretovať. Napríklad inak otcovi a inak na súde. Stáva sa to, že osoba, ktorá prežije traumatický zážitok sa dožaduje stretnutia s tou osobou - páchatel'om. Napríklad u znásilnených žien. Svedok H. G. nemal problém, čo si prečítal, aj sa mu priznal, že ukradol dobošku, máme 20 korún. V podstate sa priznal k menším a väčším darebáctvam. Chlapci sa v tom veku chvália svojimi darebáctvami. U H. G. nehovorme o fabulácii. Ako vo všeobecnosti uviedol, deti skresľujú. Deti v tomto veku môžu skresľovať situácie. Nemôžeme za tých hľadať nejaký motív.

Na otázky predsedu senátu znalec uviedol, že vo všeobecnosti, ak sú nejakí chlapci sexuálne zneužívaní, o tejto udalosti nerozprávajú, ani nehovoria s najbližšími. Matka a otec, to sú tí poslední ľudia, ktorým by to povedali.

So súhlasom obžalovaného a prokurátora súd prečítal znalecký posudok č. 2/2007. Zo záverov tohto znaleckého posudku vyplýva, že znalec dospel k záveru, že H. G., E. Z. a E. L. vypovedali o skúsenosti, ktorú reálne prežili. Ak sa skutok stal, u maloletého H. G. zanechalo konanie páchatel'a trvalé psychické následky v zmysle depresívnej symptomatiky, ktorá sa v jeho veku prejavuje zníženou iniciatívou, dysforickou náladou a zníženou sebaúctou.

Ďalej súd na hlavnom pojednávaní prečítal listiny pripojené do súdneho spisu, a to predovšetkým odpis z registra trestov na obžalovaného. Z rozhodnutia Obvodného úradu Martin sp. zn. ObU-MT-OVVS-2013/08083/40K z 25.09.2013, právoplatným 23.10.2013 na č.l. 432 spisu vyplýva, že tamojší správny orgán povolil obžalovanému zmenu priezviska - z priezviska O. na priezvisko K.. Z listu obžalovaného na č.l. 472-478 spisu označené ako odvolania nepochybne vyplýva, že obžalovaný priznal že je bisexuálne orientovaný a taktiež priznal, že sa intímne stýkal s V. a E. L. a týmto za tieto „služby“ platil finančné čiastky. Ďalej súd prečítal podstatný obsah pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 12T/121/2007, najmä obžalobu, rozsudok a uznesenie Krajského súdu Žilina sp. zn. 2To 113/2011. Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ 3-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 12T/121/2007 z 10.6.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/113/2011 z 29.2.2012, ktorým bol uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2, písm. a), ods. 4, písm. e) Tr. zákona a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 10 mesiacov a na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z výrokovej časti tohto rozsudku nepochybne vyplýva, že obžalovaný sa tejto trestnej činnosti dopustil spoločne s E. L., nar. X.X.XXXX, V. L., nar. XX.X.XXXX a aj s vtedy osobou mladšou ako 15 rokov - H. G., nar. XX.XX.XXXX.

Trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 sa dopustí ten, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu.

Zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu a spácha čin na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. chránenou osobou sa rozumie dieťa.

Podľa § 127 ods. 1 Tr. zák. dieťaťom sa na účely tohto zákona rozumie osoba mladšia ako 18 rokov, ak nenadobudla plnoletosť už skôr.

Bránenie v užívaní osobnej slobody je zásah do osobnej slobody, ktorým sa znemožňuje alebo obmedzuje voľný pohyb človeka a zároveň sa mu bráni vo svojom pohybe slobodne rozhodovať. Bránenie v užívaní osobnej slobody musí byť ťažko prekonateľné. Dĺžka doby, počas ktorej sa obmedzuje sloboda nie je rozhodujúca, môže ísť aj o obmedzovanie počas krátkej doby napríklad uzavretie v miestnosti alebo v budove znemožnenie pohybu zviazaním končatín, zvieraním v náručí, bránenie poškodenému vo vystúpení z dopravného prostriedku, uzamknutie dverí auta a podobne.

Súd podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obžalovaným spočívajúce vo výsluchu svedkov - J. Y., E.. U. Š.U., J. P., Š. F., pričom podľa názoru súdu bolo bezpredmetné osobne

vypočúvať týchto svedkov k tejto trestnej činnosti, keďže E. U. Š. bola dozorujúcou prokurátorkou v tejto veci a podala na obžalovaného obžalobu, J. Y. ako vyšetrovateľ PZ vykonával v danej veci vyšetrovanie, osoby - Š. F. a J. P. boli príslušníkmi PZ a ani raz sa ich meno nespomína vo výsluchoch všetkých osôb počas celého vyšetrovania v danej veci. Súd odmietol vykonať aj dôkaz navrhnutý obžalovaným týkajúci sa oboznámenia sa s rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T/154/2002 zo dňa 25.06.2009, nakoľko tento dôkaz sa týka okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie súdu, keďže sa týka inej osoby ako obžalovaného a všetkých poškodených. Súd odmietol aj návrh obžalovaného na vykonanie expertízy ohľadom obrazovozvukového záznamu z výsluchu svedka poškodeného H. G. z prípravného konania, nakoľko tento návrh považuje za nadbytočný a nepodstatný pre rozhodnutie. Súd taktiež odmietol návrhy obhajoby na doplnenie dokazovania spočívajúce v opätovnom výsluchu svedka E. L.. Svedok E. L. bol v tejto trestnej veci na hlavnom pojednávaní vypočutý, pričom využil svojho práva a odmietol vypovedať, a preto súd nevidí žiadny dôvod na opätovný výsluch tohto svedka.

Senát okresného súdu po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil konania uvedeného len v bodoch 2 a 4 predmetnej obžaloby prokurátora. Obž. V. K., K.. O., ako trestne zodpovedná osoba, svojim vyššie uvedeným protiprávnym konaním naplnil všetky zákonné znaky

- trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 (bod 2 obžaloby), nakoľko inému - poškodenému E. Z. bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu,

- zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. (bod 4 obžaloby), nakoľko inému - poškodenému V. L. bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a spáchal čin na chránenej osobe - dieťať, nakoľko poškodený V. L. v čase spáchania zločinu nedovršil 18 rok svojho veku.

Obžalovaný vypovedal, že z predmetných skutkov sa necíti byť vinný. Obrana obžalovaného spočívala v tom, že všetko je absolútny výmysel, klamstvo, nikdy sa konania, ktoré mu je kladené za vinu nedopúšťal a jedná sa o výmysel klamárov. K bodu 2 obžaloby sa vyjadril tak, že má poznamenať, že Z. bol v tej dobe u neho v pohostinstve, po záverečnej hodine zamykal vchodové dvere, kľúče ostávali vo dverách a je možné, alebo si spomenul, že vtedy bol jeden z posledných zákazníkov a z pohostinstva ho skôr vyhazoval preč, ako by ho tam zdržiaval. K bodu 4/ obžaloby uviedol, že ten sa týka V. L., dá sa povedať, že je to isté, ako sa vyjadril v bode 1/.

Obranu obžalovaného vyvracajú svojimi výpoveďami predovšetkým svedkovia poškodení - E. Z. C. V. L.. Svedkovia poškodení E. Z. a V. L. aj na hlavnom pojednávaní vypovedali o tom, ako im obmedzil osobnú slobodu obž. V. O.. Skutočnosť, že v prípravnom konaní sa títo poškodení ku skutkom podrobnejšie vyjadrili a na hlavnom pojednávaní si na niektoré, podľa názoru súdu nepodstatné skutočnosti, už nepamätali, sa dá vysvetliť dlhšou dobou, ktorá uplynula od spáchania skutkov. K vierohodnosti výpovede svedka poškodeného E. Z. súd poukazuje i záver znaleckého posudku znalca, ktorý uviedol, že u tohto poškodeného nezistil sklony k luhavosti, ku klamaniu. Vyšetrením tohto poškodeného znalec dospel k záveru, že E. Z. vypovedal o skutočnosti, ktorú reálne zažil. Nepriamo je obžalovaný usvedčený i výpoveďou svedkyne poškodenej J. L., ktorá vypovedala, že sa jej starší syn V. sa pár krát sťažoval, že O. ho chcel niekoľkokrát zneužiť, obchytkávať ho. Za jej prítomnosti obžalovanému doslova povedal jej syn, že v živote s ním nikam nikde nepôjde, lebo je buzerant, úchyl, ktorý sa zmáha na malých a mladých chlapcov, ktorých môže obťažovať a že on sa mu nedá. Súdu nedá poukázať i na ďalšie výpovede svedkov - A. S., V. Š., ktorí zhodne uviedli, že aj ich zavolať obžalovaný do obchodu, kde ich ponúkal a nalieval im alkohol (rovnaký modus operandi ako u poškodených E. Z. a V. L.), pričom svedok A. S. navyše uviedol, že ho obžalovaný obchytkával.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že súhrn priamych a nepriamych dôkazov v tejto trestnej veci tvoria jednu ucelenú reťaz dôkazov, ktoré vyvracajú obranu obžalovaného a zároveň ho jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností usvedčujú zo spáchania dvoch skutkov (skutok 2 a 4 obžaloby prokurátora) uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere u obžalovaného súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom vychádzal zo zásady, že trest má postihovať iba páchatela, tak

aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby, má mu zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život.

Súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uloženia trestu obž. V. K. nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Nakoľko obž. V. K. predmetné skutky / koncom roka 2005 a august 2006/ spáchal skôr ako bol odsúdený pre iný jeho čin / rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 12T/121/2007 zo dňa 10.06.2011, právoplatným dňa 29.02.2012 /, súd bol povinný obžalovanému prípadne ukladať súhrnný trest odňatia slobody. Keďže obžalovaný spáchal viac úmyselných trestných činov a jedným z nich bol aj zločin a tieto trestné činy spáchal dvoma samostatnými skutkami, súd bol povinný obžalovanému uložiť súhrnný trest odňatia slobody za použitia asperačnej zásady uvedenej v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom od 21.12.2012. Z tohto dôvodu súd obžalovanému nemohol pričítať priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h) Tr. zákona - spáchanie viac trestných činov, čo vylučuje ustanovenie § 38 ods.1 Tr. zákona, nakoľko tá istá okolnosť- spáchanie dvoch trestných činov - by bola obžalovanému pričítaná dvakrát. Vzhľadom na vyššie uvedené bol súd povinný obžalovanému ukladať za preukázané skutky (podľa najprísnejšieho trestného činu - zločinu krádeže v spolupáchatelstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. e/ Tr. zák., čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.) súhrnný trest odňatia slobody v rozpätí trestnej sadzby od 3 rokov až na 13 rokov a 4 mesiace. Po vyhodnotení zásad ukladania trestu ako i vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od spáchanie predmetných trestných činov, súd dospel k záveru, že úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 12T/121/2007 zo dňa 10.06.2011, právoplatným dňa 29.02.2012, je dostatočný na nápravu obžalovaného ako i na ochranu spoločnosti, a preto súd použil ustanovenie § 44 Tr. zákona a upustil od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného.

Čo sa týka skutkov, ktoré sa kládli obžalovanému za vinu v podanej obžalobe prokurátora, uvedených - pod bodom 1 predmetnej obžaloby - trestný čin obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., účinného do 31.12.2005 a trestný čin sexuálneho násillia podľa § 241a, ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005, - pod bodom 3 predmetnej obžaloby - zločin sexuálneho násillia podľa § 200, ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., súd podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil obžalovaného spod obžaloby prokurátora v týchto skutkoch z nasledovných dôvodov:

Obžalovaný vypovedal, že to čo sa píše v bode 1/ obžaloby je absolútny nezmysel. E. L. pozná z Z. a jedine na čo ho potreboval, to bolo možno 5-7 krát, čo boli u neho vykladať tovar spoločne s jeho bratom V. L.. Vo svojom písomnom odvolaní zo dňa 21.03.2014 na č.l. 472 - 478 spisu obžalovaný priznal dobrovoľný pohlavný styk s E. L., ktorý mu povedal, že už mal 15 rokov. K bodu 3/ obžaloby obžalovaný uviedol, že G. prvýkrát videl na hlavnom pojednávaní vo veci krádeží, vo veci tunajšieho súdu pod sp. zn. 12T/121/2007, nič mu ten človek nehovorí, nemal nikdy predtým vedomosť, že by ho niekde videl. Poškodený E. L. síce svojou výpoveďou z prípravného konania usvedčoval obžalovaného zo spáchania predmetného skutku, avšak na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že využíva svoje právo a odmieta v tejto veci vypovedať, a to z dôvodu, že by mohol byť trestne stíhaný. Toto jeho vyjadrenie podľa názoru súdu vážne spochybňuje jeho výpoveď z prípravného konania a to v tom zmysle, či jeho výpoveď z prípravného konania tak ako vypovedal je pravdivá, resp. či sa skutok stal tak ako vypovedal v prípravnom konaní. V dôsledku takéhoto vyjadrenia svedka poškodeného nie je vylúčené i to, že svedok poškodený E. L. nehovoril pravdu v prípravnom konaní a uvádzal v rozpore so skutočnosťou okolností za ktorých malo dôjsť ku skutku. Následné súdom vykonané nepriame dôkazy - najmä výpoveď svedka poškodeného V. L., ktorému sa brat E. L. priznal, že ho obžalovaný zneužil a závery znaleckého posudku - síce nasvedčujú tomu, že obž. V. K. sa mohol dopustiť predmetného skutku tak ako je uvedený v obžalobe, čo však podľa záveru súdu nepostačuje na uznanie viny obžalovaného. Dôvodné pochybnosti súdu o tom, či sa stal skutok tak ako je opísaný v bode 1 obžaloby prokurátora neodstránilo ani písomné vyjadrenie obžalovaného v liste zaslanom krajskému súdu (odvolanie).

Čo sa týka skutku uvedeného pod bodom 3 obžaloby prokurátora, tzv. „korunný“ svedok poškodený H. G. na hlavnom pojednávaní konanom 16.12.2015 bez zákonného dôvodu odmietol vypovedať ku skutku, k výpovedi tohto svedka poškodeného na hlavnom pojednávaní neprimäla ani hrozba a ani udelenie poriadkovej pokuty. Súd rešpektujúc právny názor krajského súdu prezentovaný v predmetných uzneseniach, pri svojom rozhodovaní ohľadom predmetného skutku nemohol vziať

do úvahy výpoveď svedka poškodeného z prípravného konania (nakoľko tu boli pochybnosti či výsluch svedka poškodeného v prípravnom konaní bol vykonaný v súlade so zákonom) a taktiež ani jeho výpoveď z hlavného pojednávania konaného dňa 13.04.2014 (keďže neboli splnené zákonné podmienky pre výsluch svedka poškodeného v neprítomnosti obžalovaného).

Zásada náležitého zistenia skutkového stavu vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie iba o pravdepodobnosť. Vina musí byť preukázaná bez dôvodných pochybností. Ako súd odôvodňoval vyššie, proti obžalovanému svedčia len nepriame dôkazy, keďže svedok poškodený E. L. svojím vyhlásením na hlavnom pojednávaní vážne spochybnil svoju usvedčujúcu výpoveď z prípravného konania a svedok poškodený H. G. taktiež odmietol vypovedať na hlavnom pojednávaní. Na základe vykonaných dôkazov podľa presvedčenia súdu nemožno vyvodit' nepochybný záver o tom, že stíhané skutky sa stali, a z tohto dôvodu súd postupoval v súlade so základnou zásadou trestného konania „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech obžalovaného, a tohto oslobodil spod bodov 1 a 3 obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Martin, sp. zn. 2Pv 907/2006 zo dňa 12.09.2007.

Podľa § 288 ods. 1, 3 Tr. por. súd poškodenú J. L., nar. XX.XX.XXXX v Č., trvale bytom Z. Č.. XX, okres V. V. s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie, z nasledovných dôvodov. Poškodená si síce riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody ako zákonná zástupkyňa za obidvoch svojich vtedy nepnoletých synov - za poškodeného E. a za poškodeného V.. Súd obžalovaného uznal za vinného zo spáchania skutku voči poškodenému V. L., avšak pre spravodlivé rozhodnutie o nároku na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, čo by predĺžilo trestné konanie, a z týchto dôvodov súd poškodenú podľa § 288 ods. 1 Tr. por. s nárokom na náhradu škody (voči synovi V.) odkázal na občianske súdne konanie. Keďže súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby prokurátora pre skutok, ktorý mal spáchať voči poškodenému E. L., súd bol povinný podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú s nárokom na náhradu škody (voči synovi Jakubovi) odkázať na občianske súdne konanie.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného E. G., nar. XX.XX.XXXX v Martine, trvale bytom L. Č.. XX, okres V. V. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie, nakoľko poškodený si síce včas uplatnil nárok na náhradu škody, avšak súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby prokurátora pre skutok, ktorého sa mal dopustiť voči jeho vtedy nepnoletému synovi H. G.. Z tohto dôvodu súd bol povinný obligatórne poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázať na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v lehote do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a zúčastnená osoba, pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, a toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor, len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca. V písomnom podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor.